

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **I. D.**, bývajúceho v K., zastúpeného JUDr. J. K., advokátom vo Z., proti žalovanému **Č., a.s.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpeného JUDr. M. G., advokátom v B., P., **o náhradu škody na zdraví**, vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 11 C 9/2008, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 23. júla 2009, sp. zn. 16 Co 169/2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 23. júla 2009, sp. zn. 16 Co 169/2009 v časti výroku, ktorým zmenil rozsudok okresného súdu o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania, v časti výroku o náhrade trov konania štátu a v časti výroku o náhrade trov konania **z r u š u j e** a vec mu v rozsahu zrušenia vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Zvolen rozsudkom z 26. februára 2009 č.k. 11 C 9/2008-143 uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi 516,17 € s 8,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2 523 € od 8. novembra 2007 do 26. novembra 2007, s 8,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 3 736,64 € od 7. mája 2008 do 23. februára 2009, s 8,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 516,17 € od 24. februára 2009 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku. V časti istiny vo výške 5 300 € konanie zastavil. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť štátu súdny poplatok vo výške 30,87 € a nahradiť štátu trovy konania vo výške 951 €, do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku na účet Okresného súdu Zvolen. O náhrade trov konania rozhodol tak, že uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 1 395,30 € do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku na účet advokáta JUDr. J. K.. Podanou žalobou sa žalobca domáhal práva na náhradu Š. na zdraví vo výške

76 005,60 Sk, ktorá mu vznikla pri dopravnej nehode 22. augusta 2006, ku ktorej došlo medzi osobným motorovým vozidlom zn. P. X., EVČ: D., ktoré viedol vodič J. S. a osobným motorovým vozidlom Š. X., EVČ: Z., ktoré viedol vodič M. K., a v ktorom bol žalobca príseďiaci. Súd prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia skonštatoval, že vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný poistné plnenie žalobcovi v sume 58 740 Sk po podaní návrhu uhradil a žalobca v tejto časti, ako aj v časti 8,5 % úrokov z omeškania ročne zo sumy 58 740 Sk od 26. novembra 2007 do zaplattenia, zobral žalobu čiastočne späť, konanie v tejto časti zastavil. Z dôvodu, že vodič J. S., ktorý dopravnú nehodu spôsobil, na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 3 T 37/2008-240 zo 7. júla 2008, doplatil žalobcovi bolestné vo výške 17 270 Sk, konanie v tejto časti a v časti vymáhaných 8,5 % úrokov z omeškania ročne zo sumy 17 270 Sk od 8. novembra 2007 do zaplattenia, zastavil. Doplatením tejto sumy zanikol nárok žalobcu uplatnený vo výške 76 005,60 Sk titulom bolestného voči žalovanému v celom rozsahu ako splnený. Žalobca listom zo 14. marca 2008 uplatnil aj právo na vyplatenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške za 700 bodov vo výške 262 660 Sk. Žalovaný vykázal zálohové plnenie za 230 bodov vo výške 87 430 Sk a preto rozšíril žalobu o náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 175 230 Sk s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne z uvedenej sumy za obdobie od 7. mája 2008 do zaplattenia, ktorá suma predstavuje rozdiel medzi sumou 262 660 Sk a poskytnutým plnením. Z dôvodu, že žalovaný zaplatil žalobcovi ako zálohové plnenie sumu 2 902,14 € (62 660 Sk), žalobca podaním zo 16. februára 2009 vzal žalobu v časti o zaplattenie sumy spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 2 079,93 € (62 660 Sk) za obdobie od 7. mája 2008 do zaplattenia a neskôr z dôvodu úhrady žalovaným aj vo výške 3 220,47 € (97 020 Sk) čiastočne späť, preto súd konanie v tejto časti zastavil. Spolu teda zostala neuhradená istina za priznané sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 516,17 € (15 550 Sk), ktorú žalobcovi v zmysle ustanovení § 4 a § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov a § 442 ods. 1 a § 444 Občianskeho zákonníka priznal, majúc ju preukázanú v súdnom konaní zo znaleckého posudku vypracovaného súdnym znalcom MUDr. V. M.. Mal za to, že žalobcovi vznikol nárok aj na úroky z omeškania vo výške 8,5 % ročne v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 586/2008 Z.z. vo výške dvojnásobku diskontnej sadzby určenej NBS, ktorá v rozhodnom období bola vo výške 4,25 % ročne. Keďže žalobca si uplatnil úroky z omeškania vo výške 10 %, v časti prevyšujúcej výšku 8,5 % ročne, súd žalobu zamietol. O povinnosti žalovaného zaplatiť trovy štátu rozhodol podľa § 148 O.s.p., o náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 23. júla 2009 sp. zn. 16 Co 169/2009 na odvolanie žalovaného, bez nariadenia pojednávania rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania zmenil tak, že návrh zamietol, vo výroku o náhrade trov konania štátu zmenil tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť trovy konania štátu vo výške 451 € do 3 dní na účet Okresného súdu Zvolen vedený v Justičnej pokladnici. Výrok o trovách konania zmenil tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy prvostupňového konania v sume 484,79 € na účet jeho právneho zástupcu JUDr. J. K. do 3 dní. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Rozsudok okresného súdu v časti výroku, v ktorej okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 516,17 €, v časti výroku, v ktorej návrh v prevyšujúcej časti okresný súd zamietol a v časti výroku, v ktorej okresný súd konanie ohľadne sumy 5 300,40 € zastavil, zostal nedotknutý. Na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobca nárok na náhradu bolesti voči žalovanému uplatnil listom doručeným mu 4. júla 2007. Listom z 11. júla 2007, teda v trojmesačnej lehote podľa § 11 ods. 5 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za Š. spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, žalovaný oznámil žalobcovi dôvody a vysvetlenie, pre ktoré nebolo možné uplatnený nárok žalobcu uspokojiť a to, že žalobca nepreukázal žalovanému rozsah povinností poskytnúť plnenie a jeho výšku. Žalobcom predložený posudok o bolestnom z 20. marca 2007, ktorý vypracoval MUDr. J. R., nespĺňal zákonné náležitosti a požiadavky v zmysle zákona č. 437/2004 Z.z., ktoré na posudok o bolestnom ustanovuje tento zákon, pretože neobsahoval zdôvodnenie bodového ohodnotenia v súlade s § 8 ods. 1 písm. f/ tohto zákona. Žalovaný do troch mesiacov od doručenia oznámenia poškodeného o škodovej udalosti, vyšetroval nahlásenú udalosť potrebnú na zistenie rozsahu jeho povinnosti plniť a v tejto súvislosti aj písomne poškodenému vysvetlil dôvody, pre ktoré odmietol plnenie. Odvolací súd konštatoval, že ak súd prvého stupňa rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania, rozhodoval nesprávne, pretože neaplikoval príslušné ustanovenia zákona č. 381/2001 Z.z. a to § 11 ods. 5 písm. b/ a § 11 ods. 6, v zmysle ktorého ak poisťovateľ neplní povinnosť podľa odseku 5, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu. Žalobcovi nevznikol nárok na zaplatenie úrokov z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Aj v prípade žalobcom uplatneného nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, ktorý si u žalovaného uplatnil listom zo 17. marca 2008, žalovaný včas listom zo 7. mája 2008 v súlade s § 11 ods. 5 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z.z. objasnil dôvody, pre

ktoré nemohol uspokojiť nárok žalobcu (opätovne z dôvodu, že rozsah a výška náhrady spoločenského uplatnenia neboli preukázaní a zdôvodnené). Aj keď žalobca predložil žalovanému lekárske posudok z 12. marca 2008 vypracovaný MUDr. J. R., tento neobsahoval všetky požadované náležitosti v súlade so zákonom č. 437/2004 Z.z., keďže v ňom tiež v rozpore s § 8 ods. 1 písm. f/ tohto zákona absentovalo zdôvodnenie bodového ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia a preto bol znalecký posudok nepreskúmateľný. Aj v prípade tohto uplatneného nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, žalovaný si splnil povinnosť podľa § 11 ods. 5 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z.z. a preto mu v súlade s § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. nevznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania s platením náhrad za sťaženie spoločenského uplatnenia. Odvolací súd vyhovel aj odvolacej námietke žalovaného týkajúcej sa výroku prvostupňového súdu o jeho povinnosti nahradiť štátu trovy konania vo výške 951 €. Prvostupňový súd uznesením zo 4. februára 2009 č.k. 11 C 9/2008-120 priznal súdnemu znalcovi znaleckú odmenu vo výške 448,70 €, resp. opravným uznesením z 12. februára 2009 č.k. 11 C 9/2008-125 znaleckú odmenu vo výške 438,24 € a právo na náhradu paušálnych výdavkov vo výške 12,78 €, spolu 451,02 €, zaokrúhlene 451 €. O náhrade trov prvostupňového konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 2 O.s.p. Uviedol, že v prvostupňovom konaní žalobca mal úspech len čiastočný, pred súdom prvého stupňa mu vznikli trovy za zastupovanie žalobcu titulom odmeny jeho právneho zástupcu z hodnoty úkonu zo sumy 58 740 Sk, ktorú sumu si uplatnil dôvodne, a ktorú po podaní žaloby na súd žalovaný zaplatil. Odvolací súd priznal náhradu celkom za štyri úkony právnej služby, pričom hodnota jedného úkonu zo sumy 58 740 Sk je 81,33 €. Náhradu mu priznal za prípravu a prevzatie žaloby v tejto časti, uplatnenie nárokov na náhradu Š. z 1.8.2007, podanie oznámenia k výzve súdu z 27.11.2007 (č.l. 25 spisu) a za čiastočné späťvzatie návrhu ohľadom sumy 58 740 Sk, spolu v sume 325,32 €. Mal za to, že žalobcovi patrí aj paušálna náhrada, ktorá v roku 2007 za jeden úkon predstavovala hodnotu 5,91 € x 4, všetko spolu 349,36 €. Žalobca v prvostupňovom konaní nebol úspešný v časti, v ktorej sa domáhal náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 262 600 Sk, preto mu odvolací súd náhradu trov konania z tejto sumy nepriznal. Súd priznal žalobcovi náhradu trov konania zo sumy 200 000 Sk, t.j. 6 638,78 €, ktorú žalovaný zaplatil 18.2.2009 po doplnení znaleckého posudku. Z neuhradenej sumy 516,17 € priznal odvolací súd žalobcovi náhradu za 3 úkony právnej služby (otázky znalcovi, vyjadrenie k znaleckému posudku, pojednávanie na Okresnom súde Zvolen dňa 26.2.2009), spolu s paušálnymi náhradami v sume 484,79 €.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal „voči všetkým výrokom rozsudku odvolacieho súdu meniacim rozsudok súdu prvého stupňa (vrátane výrokov, ktorými meniaci sa rozsudok súdu prvého stupňa nahradil) a konaniam tomuto rozsudku predchádzajúcim“ dovolanie žalobca a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v dovolaní napádaných častiach rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil dovolacími dôvodmi podľa § 241 ods. 2 písm. a/, b/, c/ O.s.p., dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s ustanovením § 237 písm. f/ O.s.p. Vada konania v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. podľa jeho názoru spočíva v tom, že odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu je nejasné, nedostatočné, neúplné a nepreskúmateľné. Namietal ďalej, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Za nesprávny považoval právny záver odvolacieho súdu, ktorým vyhodnotil list žalovaného z 11.7.2007, ktorým žalovaný oznámil žalobcovi dôvody a vysvetlenie, pre ktoré nebolo možné uplatnený nárok žalobcu uspokojiť, za rozhodujúci pre nepriznanie úrokov z omeškania. V odôvodnení dovolania podrobne rozoberal skutkový a právny stav veci tak, ako ho uvádzal v konaní pred súdmi nižších stupňov poukazujúc na to, že predpísaným spôsobom preukázal žalovanému rozsah povinností poskytnúť plnenie a jeho výšku. Odvolaciemu súdu vytýkal, že z obsahu odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, či odvolací súd skúmal všetky súvisiace skutočnosti, keďže sa obmedzil iba na posudzovanie listu poisťovne z 11.7.2007. Obdobne namietal aj nesprávny právny záver odvolacieho súdu v súvislosti s nárokmi na náhradu úrokov z omeškania pri uplatnení Š. týkajúcej sa sťaženia spoločenského uplatnenia. Rozhodnutie odvolacieho súdu ohľadne náhrady trov konania označil za nejasné, nepresné, protichodné a nepreskúmateľné. Namietal, že vo veci dosiahol plný úspech čo do základu oboch nárokov a preto hodnotenie úspešnosti žalobcu v konaní s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 2 O.s.p. (čiastočný úspech v konaní) bez ďalšieho zdôvodnenia, považoval za neobjektívne. Nepreskúmateľnosť odôvodnenia náhrady trov konania videl v tom, že odvolací súd uviedol, že priznáva náhradu za štyri úkony týkajúce sa bolestného uskutočnené v roku 2007, avšak ich konkretizácia je neúplná a neprehľadná. Na záver uviedol, že súd mal pri výpočte hodnoty za jeden úkon týkajúci sa sťaženia spoločenského uplatnenia vychádzať zo sumy 3 736,64 € a nie 516,17 €.

Žalovaný navrhol dovolanie žalobcu v zmysle § 243b ods. 1 O.s.p. zamietnuť ako nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10 a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či dovolanie žalobcu je prípustné, pretože podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podľa § 238 ods. 5 O.s.p. dovolanie nie je prípustné ani vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Ak je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky, dovolanie nie je prípustné, ak výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa prvej vety. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde.

Dňa 8. novembra 2007, kedy bola žaloba podaná na Okresnom súde Zvolen, bola minimálna mzda podľa § 1 písm. b/ nariadenia vlády č. 450/2007 Z.z. 8 100 Sk a jej trojnásobok predstavoval sumu 24 300 Sk (806,61 €). Predmetom dovolacieho konania bolo príslušenstvo pohľadávky - úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 2 523 € od 8. novembra 2007 do 26. novembra 2007 (spolu 19 dní, t.j. 11,16 €), úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 3 736,64 € od 7. mája 2008 do 23. februára 2009 (spolu za rok 2008 - 239 dní, t.j. 207,40 € a za rok 2009 - 54 dní, t.j. 46,98 €), úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 516,17 € od 24. februára 2009 do zaplatenia, t.j. ku dňu začatia dovolacieho konania 9. októbra 2009 (spolu 228 dní, t.j. 27,40 €). Celková suma úrokov z omeškania za celé uvedené obdobie predstavuje 292,40 €, teda neprevyšuje trojnásobok minimálnej mzdy v deň podania žaloby na prvostupňovom súde. Dovolanie žalobcu proti výroku odvolacieho súdu v zmysle ustanovenia § 238 ods. 5 O.s.p. nie je teda prípustné.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu v predmetnej časti nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou zo závažných procesných väd vedúcich k vydaniu tzv. zmätočného rozhodnutia (§ 242 ods. 1 O.s.p.), ktoré zistenie by viedlo k záveru, že dovolanie je prípustné bez ohľadu na spôsob jeho rozhodnutia a rozsah ním priznaného peňažného plnenia, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 ods. 5 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie a rozhodnutie odvolacieho súdu nie je postihnuté niektorou z väd

vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, o prípad nedostatku návrhu na začatie konania vo veciach, ktoré možno začať len na návrh, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, či o prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným).

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. dovolací súd kládol dôraz na skúmanie tej vady, ktorej existenciu dovolateľ v dovolaní namietal (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Odňatím možnosti konať sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Predmetnému dôvodu dovolania sú vlastné tri pojmové znaky: 1/ odňatie možnosti konať pred súdom, 2/ to, že k odňatiu možnosti konať došlo v dôsledku postupu súdu, 3/ možnosť konať pred súdom sa odňala účastníkovi konania. Vzhľadom k tej skutočnosti, že zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení pojem odňatie možnosti konať pred súdom nešpecifikuje, pod odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov.

O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O.s.p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. O taký prípad v prejednávanej veci ide.

V zmysle § 372p O.s.p. sa na konania začaté pred 15. októbrom 2008 použijú predpisy účinné od 15. októbra 2008, ak nie je ďalej ustanovené inak.

S účinnosťou od 15. októbra 2008 Občiansky súdny poriadok (zákon č. 384/2008 Z.z.) v ustanovení § 213 ods. 2 O.s.p. ustanovuje, že ak je odvolací súd toho názoru, že sa na vec vzťahuje ustanovenie právneho predpisu, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci nebolo použité a je pre rozhodnutie vo veci rozhodujúce, vyzve účastníkov konania, aby sa k možnému použitiu tohto ustanovenia vyjadrili.

Úmyslom zákonodarcu, ako to vyplýva priamo z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z.z. bolo týmto ustanovením v praxi zabrániť vydávaniu tzv. prekvapivých rozhodnutí. Uvádza sa v nej, že účastník tak bude mať možnosť vyjadriť sa k niektorej aplikácii doposiaľ nepoužitého ustanovenia, resp. inštitútu na zistený skutkový stav. Ustanovenie posilňuje právo na spravodlivý proces tým, že účastník bude môcť až po samotné rozhodnutie argumentovať a predvídať možné rozhodnutie súdu.

Výzva odvolacieho súdu je plnením osobitného druhu tzv. mandukčnej povinnosti opravného súdu. Podstatou tejto poučovacej povinnosti je zabrániť odňatiu možnosti konať pred odvolacím súdom a teda zabezpečiť riadny prístup k spravodlivému procesu aj po podaní odvolania. Ustanovenie právneho predpisu je pre vec rozhodujúce vtedy, keď odvolací súd mieni toto ustanovenie urobiť právnym základom pre rozhodnutie vo veci samej.

V prejednávanvej veci súd prvého stupňa svoje rozhodnutie v časti priznania úrokov z omeškania odôvodnil všeobecnými ustanoveniami § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 586/2008 Z.z., kedy priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške dvojnásobku diskontnej sadzby určenej NBS 8,5 % ročne. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia v porovnaní so súdom prvého stupňa použil osobitné ustanovenie § 11 ods. 5 písm. b/ v spojitosti s ustanovením § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za Š. spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktoré použitie ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vylučuje a ktoré súd prvého stupňa neaplikoval, a na základe ktorého úrok z omeškania žalobcovi nepriznal. Z dovolaním napadnutého rozsudku vyplýva, že odvolací súd považoval predmetné ustanovenia za rozhodujúce pre rozhodnutie veci. V súlade s ustanovením § 213 ods. 2 O.s.p. mal preto vyzvať účastníkov konania, aby sa k ich možnému použitiu vyjadrili. Zo spisu ale nevyplýva, že odvolací súd takto postupoval a žalobcovi nevytvoril procesnú možnosť vyjadriť sa k aplikácii predmetných ustanovení.

Jeho procesný postup v dôsledku toho vykazuje vady konania v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p.

Uvedená skutočnosť, že došlo v konaní k procesnej vade podľa § 237 písm. f/ O.s.p. je okolnosťou, pre ktorú musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne. Vzhľadom na dôvody, ktoré viedli k potrebe zrušiť napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, nezaoberal sa dovolací súd ďalšími námietkami žalobcu uvedenými v dovolaní.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok odvolacieho súdu podľa § 243b ods. 1 O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného i dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 14. septembra 2010

JUDr. Vladimír M a g u r a, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková